

A Fővárosi Ítéltábla a Perecz Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Perecz Tamás ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. október 30. napján kelt 15.P.23.350/2015/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. és 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg tizenöt napon belül az I. rendű alperes által szerkesztett napilapot kiadó, valamint a II. rendű alperes által szerkesztett honlapot üzemeltető-nek (I.rendű alperes címe) 7.500 (Hétezer-ötszáz) - 7.500 (Hétezer-ötszáz) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (Huszonnégyezer) - 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű alperes által szerkesztett ... című napilapot és a II. rendű alperes által szerkesztett II.rendű alperes neve-t kiadó ... részére egyetemlegesen 38.100 forint perköltséget. Az ítélet indokolása szerint a II. rendű alperessel szembeni kereseti kérelmet azért utasította el a bíróság, mert a felperesek a II.rendű alperes neve-n megjelent cikkel kapcsolatban a Pp. 342. §-ának (1) bekezdése szerinti helyreigazítás közzétételét nem kérték, amely a Pp. 343. §-ának (1) bekezdése szerint a sajtó-helyreigazítás iránti keresetindításnak feltétele lett volna. Az I. rendű alperessel szemben a kereset azért került elutasításra, mert a Pp. 342. §-ának (1) bekezdése értelmében a helyreigazítás közzététele iránti kérelmet az érintett személy terjeszthet elő. A PK 13. számú állásfoglalás szerint ilyen érintett személy az lehet, akinek személyére a sajtóközlemény nevének megjelölésével, vagy egyéb módon utal, vagy akinek személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető, ennek hiányában a Pp. 3. §-ában megjelölt közvetlen jogi érdek fennállása nem állapítható meg. A perbeli cikk a felperesek nevét nem tartalmazza és a felperesek személye a sérelmezett cikk tartalmából nem derül ki.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek, az ítélet hatályon kívül helyezését, illetőleg fellebbezésük kiegészítésében annak keresetük szerinti megváltoztatását kérték. Előadták, hogy a cikk első mondata szerint az eset egy ... székhelyű ételfutár cégnél történt. Gyakorlatilag köztudomású tény, hogy az egy adagos étel kiszállítási piacon országosan szolgáltató cég, melynek székhelye ... van és elnevezésében is szerepel az ételfutár szó, nem más mint az I. rendű felperes, a I. rendű felperes neve A napi 26-28.000 megrendelő számára egyértelmű, hogy az érintett cég nem lehet más, mint a számukra mindennapi étkezést biztosító I. rendű felperes neve A cikkben leírt történet szerinti - rendkívül negatív színben feltüntetett - munkáltató, tehát az I. és II. rendű felperes. A cikk megjelentetésének időpontjában az I. rendű felperesnek 38, a II. rendű felperesnek 811 fő munkavállalója volt, a munkavállalók egyértelműen felismerhették a cikk szereplőit. A felperesek üzleti partnerei, beszállítói, azok munkatársai, alkalmazottai is ugyanígy be tudták azonosítani a felpereseket. A Pp. 3. §-a szerinti jogi érdekeltség is egyértelműen megállapítható.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a Fővárosi Törvényszék a ... számú ügyben a perbelivel azonos tényállás mellett szintén arra a következtetésre jutott, hogy a felpereseknek nincs keresetőségi joguk.

Felperesek fellebbezése alaptalan.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, a döntésével egyetértett, annak indokaival azonban az alábbiak szerint nem.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét ezért utasította el, mert álláspontja szerint nem rendelkeztek perbeli legitimációval tekintettel arra, hogy az alperes által megjelentetett írás alapján nem voltak beazonosíthatóak, így nem fűződött jogi érdekük a helyreigazításhoz. Az valóban nem helytálló, hogy pusztán a településnév és a tevékenységi kör megjelölése alapján a felperesek teljes bizonyossággal beazonosíthatóak lennének. A Fővárosi Ítélet tábla álláspontja szerint azonban az érintett dolgozók cikkben közölt nevéből - legalábbis a felperesek többi dolgozói és az érintett személyek hozzátartozói ismerősei számára - a speciális tevékenységi kör székhellyel való összekapcsolásával a társaság mindenképpen beazonosítható volt. A sajtó-helyreigazítási igényt megalapozó tényállás már azzal megvalósul, ha az érintett személy akár szűk körben felismerhetővé, azonosíthatóvá válik. Erre tekintettel a felperesek jogszerűen terjesztettek elő sajtó-helyreigazítási igényt az alperesekkel szemben, rendelkeztek perbeli legitimációval. Keresetük azonban érdemben volt megalapozatlan.

A kereset a II. rendű alperessel szemben azért alaptalan, mert a felperesek saját előadása szerint sem terjesztettek elő az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdésében írt helyreigazítási kérelem iránti megkeresést a II. rendű alperes felé. A Pp. 343. §-ának (1) bekezdése alapján pedig ez a sajtó-helyreigazítási per előfeltétele. Szabályszerűen benyújtott helyreigazítási kérelem hiányában a sajtó-helyreigazítási kereset nem lehet megalapozott. A II. rendű alperessel szemben tehát helyesen utasította el az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét.

A felperesek keresete az I. rendű alperessel szemben pedig azért megalapozatlan, mert hozzá ugyan eljuttattak egy helyreigazítás iránti kérelmet, az a kérelem azonban a szükséges formai feltételeknek nem felelt meg. Ebben a kérelemben ugyanis a felperesek megjelölték, hogy melyik alperesi írással kapcsolatban vannak kifogásaik, tételesen megjelölték, hogy melyek azok az írásban foglalt állítások, amelyek valótlanok és részletesen kifejtették azzal kapcsolatos álláspontjukat is, hogy mennyiben tévesek ezek a tényközlések. A megkeresés végén azonban a felperesek elmulasztottak

határozott helyreigazítási kérelmet előterjeszteni. A levél utolsó előtti bekezdésében csak felszólítják az alperesek kiadóját, hogy a törvényes határidőben gondoskodjon olyan helyreigazító közlemény közzétételéről, amelyből egyértelművé válik, hogy a fenti cikk állításai nem feleltek meg a valóságnak.

A valósággal kapcsolatos felperesi álláspont részletes kifejtése következtében azonban a helyreigazítási kérelem az eredeti írást lényegesen meghaladó terjedelmű lett, azon mind tartalmi, mind formai szempontból túlterjeszkedett. A helyreigazítás iránti kérelem akkor felel meg a törvényi előírásoknak, hogy ha abból egyértelműen kiderül, hogy a kérelmező milyen okból tartja valótlannak a megjelent írást, és ezért milyen (valós) tartalmú helyreigazító közlemény közzétételét várja el. Erre azért van szükség, mert a sajtószerv csak a pontos kérelem ismeretében van abban a helyzetben, hogy egyáltalán dönten tudjon arról, hogy a kérésnek eleget tesz-e, vagy nem. Ugyanakkor a sajtó-helyreigazítás nem az érintett véleményének közlésére szolgáló fórum, nem eredményezheti a kifogásolt cikk témájában a kérelmező „tollából” megjelent újabb cikk közzétételi kötelezettségét. A felperesek keresetlevelében már szerepelt a közzé tenni kért közlemény tartalma, azonban az alperesek a feljük intézett megkeresés időpontjában még nem voltak abban a helyzetben, hogy ezt ismerhették volna. Így megalapozottan utasították el a felperesek közzétételi kérelmét.

A sajtó-helyreigazítási pert megelőző, kötelezően előírt eljárás tehát az I. rendű alperes vonatkozásában sem volt szabályszerű, ennek hiányában pedig a sajtó-helyreigazítás iránti kereseti kérelem az I. rendű alperessel szemben is alaptalan. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését - eltérő indokok alapján - helybenhagyta.

A Pp. 51. §-ának c) pontja szerinti nem egységes pertársaknak minősülő felperesek a másodfokú eljárásban pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. §-ának (1) és 82. §-ának (2) bekezdése alapján egyenlő arányban perköltséget is kötelesek fizetni az alpereseknek, melynek összegét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg. Pervesztességük folytán - az Itv. 62. §-ának (1) bekezdés f) pontja alapján - tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben le nem rótt 48.000 forint fellebbezési illetéket is kötelesek az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése és a költségmentességnek a bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján külön felhívásra megfizetni az államnak.

Az ítélet elleni fellebbezés jog a Pp. 233/A. §-a alapján kizárt. Az ítéletnek az erről való tájékoztatást tartalmazó rendelkezése a Pp. 220. §-ának (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. május 10.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Örkényi László s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő